

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (hetedik tanács)

2024. május 30.*

„Fellebbezés – Dömping – A Kínai Népköztársaságból és az Egyiptomból származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatala – (EU) 2020/492 végrehajtási rendelet – Végleges dömpingellenes vám – A rendes érték számítása – Az (EU) 2016/1036 rendelet – A 2. cikk (5) bekezdése – A vizsgált termék előállításával és értékesítésével kapcsolatos költségek kiszámítása a vizsgált fél számviteli dokumentumai alapján – A számviteli nyilvántartásokban nem észszerűen tükröződő költségek – Az ugyanabban az országban működő más gyártók vagy exportőrök költségei alapján vagy más megfelelő adatok alapján történő kiigazítás – Az Európai Bizottság értékelési hatásköre”

A C-261/23. P. sz. ügyben,

a **Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE** (székhelye: Ain Sukhna [Egyiptom]),

a **Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE** (székhelye: Ain Sukhna)

(képviselik őket: V. Crochet és B. Servais avocats)

fellebbezőknek

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2023. április 23-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Bizottság** (képviselik: L. Di Masi, G. Luengo és P. Němečková, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

a **Tech-Fab Europe eV** (székhelye: Frankfurt am Main [Németország], képviselik: J. Beck és L. Ruessmann avocats)

beavatkozó fél az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (hetedik tanács),

tagjai: F. Biltgen tanácselnök, J. Passer (előadó) és M. L. Arastey Sahún bírák,

* Az eljárás nyelve: angol.

főtanácsnok: T. Čapeta,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Fellebbezésükkel a fellebbezők, a Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (a továbbiakban: Hengshi) és a Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (a továbbiakban: Jushi) az Európai Unió Törvényszéke 2023. március 1-jei Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics és Jushi Egypt for Fiberglass Industry kontra Bizottság ítéletének (T-301/20, EU:T:2023:93; a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kérik, amely ítéletben a Törvényszék mint megalapozatlant elutasította a Kínai Népköztársaságból és az Egyiptomból származó egyes szőtt és/vagy tűzött üvegrost szövetek behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2020. április 1-jei (EU) 2020/492 bizottsági végrehajtási rendeletnek (HL 2020. L 108., 1. o.; a továbbiakban: vitatott rendelet) az őket érintő részében történő megsemmisítése iránti keresetüket.

Jogi háttér

A WTO joga

- 2 A többoldalú tárgyalások uruguayi fordulóján (1986–1994) elért megállapodásoknak az Európai Közösség nevében a hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozattal (HL 1994. L 336., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 80. o.) az Európai Unió Tanácsa jóváhagyta a Marrakeshben 1994. április 15-én aláírt, a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) létrehozásáról szóló egyezményt, valamint az ezen egyezmény 1–3. mellékletében szereplő megállapodásokat, amelyek közé tartozik az 1994. évi Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezmény VI. cikkének végrehajtásáról szóló megállapodás (HL 1994. L 336., 103. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 21. kötet, 189. o.; a továbbiakban: dömpingellenes megállapodás).
- 3 A dömpingellenes megállapodásnak „A dömping tényének a megállapítása” című 2. cikke így rendelkezik:

„2.1. A Megállapodás alkalmazásában egy termék akkor tekinthető dömpingeltnek – azaz egy másik ország kereskedelmébe a rendes értéknél alacsonyabb értéken bevezetett terméknek –, ha az egyik országból a másik országba exportált termék exportára alacsonyabb, mint a hasonló terméknek a rendes kereskedelmi forgalomban érvényesülő összehasonlítható ára akkor, ha e terméket az exportáló országban való felhasználásra szánták.

2.2. Ha az exportáló ország belföldi piacán a rendes kereskedelmi forgalomban hasonló terméket nem értékesítenek, vagy ha a sajátos piaci helyzet vagy az exportáló ország belföldi piacán történő értékesítés alacsony volumene miatt ezek az eladások nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást [2], a dömpingkülönbséget úgy kell megállapítani, hogy összehasonlítást kell végezni valamely megfelelő harmadik országba exportált hasonló termék összehasonlító árával, amelynek reprezentatív árnak kell lennie, vagy pedig az előállítási költségekkel a származási országban, amelyekhez hozzá kell adni az ügyviteli, értékesítési és általános költségeket, továbbá a nyereség észszerű összegét.

2.2.1. Az exportáló ország belföldi piacán a hasonló termék értékesítése vagy egy harmadik országnak történő eladás, amely alatta marad az értékesítési, általános és ügyviteli költségekkel növelt egységnyi termék-előállítás (állandó és változó) költségének, az ár miatt nem tekinthető rendes kereskedelmi ügyletnek, és a rendes érték megállapításakor elhanyagolható [helyesen: az ár miatt csak akkor nem tekinthető rendes kereskedelmi ügyletnek, és a rendes érték megállapításakor csak akkor hanyagolható el], ha a hatóságok [...] megállapítják, hogy az eladások megfelelően hosszú időtartam [...] alatt történtek, lényeges mennyiségben [...] és olyan áron, amely észszerű időn belül nem fedezi az összes költséget. Ha a vizsgálat időtartama alatt az eladásnál a költség alatti termék egységnyi ára magasabb, mint a költségek súlyozott átlaga, úgy ezt az árat egy észszerű időn belüli, megtérülést fedező árnak kell tekinteni.

2.2.1.1. A 2. pont alkalmazásában a költségeket általában a vizsgált exportőr vagy termelő által nyilvántartott adatok alapján kell kiszámítani, feltéve, hogy ezek az adatok megfelelnek az exportáló ország általánosan elfogadott számviteli elveinek, és elfogadhatóan tükrözik a vizsgált termék gyártásának, illetve értékesítésének költségeit. [...]

[...]

Az uniós jog

Az alaprendelet

- 4 Az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1036 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 21. o.; a továbbiakban: alaprendelet) „A dömping tényének a megállapítása” című 2. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) A rendes érték rendszerint az exportáló országban a független vevők által a szokásos kereskedelmi forgalom keretében ténylegesen fizetett vagy fizetendő árakon alapszik.

Amennyiben azonban az exportőr az exportáló országban nem állít elő vagy nem értékesít hasonló terméket, a rendes értéket más értékesítők vagy gyártók/termelők árai alapján is meg lehet állapítani.

Azok az árak, amelyek olyan felek között állnak fenn, akik feltehetőleg üzleti kapcsolatban állnak vagy akik egymással kompenzációs megállapodást kötöttek, nem tekinthetők a rendes kereskedelmi forgalomban alkalmazottnak és nem használhatók a rendes érték megállapítására, kivéve azt az esetet, ha megállapítást nyer, hogy ez a kapcsolat ezeket az árakat nem befolyásolja.

Annak meghatározásához, hogy két fél társultnak tekinthető-e, figyelembe lehet venni [az Unió Vámkódex létrehozásáról szóló 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet egyes rendelkezéseinek végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 2015. november 24-i (EU) 2015/2447 bizottsági végrehajtási rendelet (HL 2015. L 343., 558. o.) 127. cikkében foglalt, egymással kapcsolatban álló személyek fogalom meghatározását.

[...]

(5) A költségek kiszámítása rendszerint a vizsgálat alatt álló fél által nyilvántartott adatok alapján történik, feltéve, hogy azok összhangban vannak az adott ország általánosan elfogadott számviteli elveivel, és bizonyítást nyer, hogy a nyilvántartott adatok megfelelő módon tükrözik az érintett termék előállításával és eladásával összefüggő költségeket.

Ha a vizsgált termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségek nem tükröződnek megfelelő módon az érintett fél nyilvántartásaiban, akkor ezeket a költségeket kiigazítják vagy az ugyanabban az országban működő más gyártók vagy exportőrök költségei alapján, vagy ha ilyen információ nem áll rendelkezésre vagy nem használható, más megfelelő adatok alapján, többek között más reprezentatív piacokról származó információk alapján állapítják meg.

[...]

(6) Az eladási, általános és adminisztratív költségek, valamint a nyereség összegének a szokásos kereskedelmi forgalomban a vizsgált gyártó vagy exportőr hasonló terméke előállításának, illetve értékesítésének tényleges adatain kell alapulnia. Ha ennek alapján az összeg megállapítása nem lehetséges, az összeget a következőképpen lehet meghatározni:

a) a vizsgálat alá eső többi exportőrre vagy gyártóra nézve, a hasonló terméknek a származási ország hazai piacán való előállítására és értékesítésére vonatkozóan megállapított tényleges összegek súlyozott átlaga alapján;

[...]”

5 Az alaprendeletnek „Az eljárás megszüntetése intézkedés meghozatala nélkül; végleges vámok kivétele” című 9. cikke a (4) bekezdésében ekképp rendelkezik:

„Ha a végleges ténymegállapítások arra utalnak, hogy fennáll a dömping és az általa okozott kár, és az [európai] uniós érdek szükségessé teszi a 21. cikk szerinti beavatkozást, a [z Európai] Bizottság a 15. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében eljárva végleges dömpingellenes vámot vet ki. Amennyiben ideiglenes vámok vannak hatályban, a Bizottság ezt az eljárást legkésőbb e vámok megszűnésétől számított egy hónapon belül kezdeményezi.

A dömpingellenes vám összege nem haladhatja meg a megállapított dömpingkülönböt, de alacsonyabbnak kell lennie a különözetnél, ha az alacsonyabb összegű vám is elegendő az [európai] uniós gazdasági ágazatot érő kár megszüntetéséhez.”

Az (EU) 2016/1037 rendelet

- 6 Az Európai Unióban tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1037 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2016. L 176., 55. o.) 29. cikke (6) bekezdésének első albekezdése a következőket írja elő:

„Az e rendelet értelmében kapott információk csak arra a célra használhatók fel, amelyre azokat kérték.”

A vitatott rendelet

- 7 A vitatott rendelet (52), (312) és (331) preambulumbekkezdése kimondja:

„(52) Az érintett termék [...] a [Kínai Népköztársaságból] és az Egyiptomból származó, jelenleg az ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 és ex 7019 90 00 KN-kódok (TARIC-kódok: 7019 39 00 80, 7019 40 00 80, 7019 59 00 80 és 7019 90 00 80) alá tartozó, folytonosüvegrostszál előfonatból és/vagy fonalból készült szőtt és/vagy tűzött (stitched) szövet [a továbbiakban: ÜRSZ], beleértve a más elemeket tartalmazót is, de kivéve az impregnált vagy előimpregnált (prepreg) termékeket, valamint a hosszában és szélességében egyaránt 1,8 mm-nél nagyobb szemnagyságú, 35 g/m²-nél nagyobb tömegű hálósöveteket (a továbbiakban: [ÜRSZ]).

[...]

(312) Az exportáló gyártók állításával ellentétben megállapítást nyert, hogy azok az árak, amelyeken a [Hengshi] vásárolt üvegrost előfonatot a [Jushitól], nem tekinthetők szokásos piaci árak, mivel következetesen és lényegesen alacsonyabbak voltak azoknál az áraknál, amelyeken a [Jushi] Egyiptom belföldi piacán értékesítette ugyanazt a terméket egyiptomi belföldi független vevőknek. A szóban forgó árak közötti jelentős különbség figyelembevételével a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy a [Hengshi] által a [Jushinak] fizetett árak nem tekinthetők szokásos piaci árak. Annak ellenére, hogy ezek az árak jövedelmezőek voltak, nem tükrözték az egyiptomi piaci árakat, és kapcsolt vállalati viszony nélkül a [Hengshi] sokkal magasabb árat fizetett volna az üvegrost előfonatért. Ezenkívül a Bizottság nem találta relevánsnak a nyersanyagárak meghatározásában a torzító kormányzati intézkedés hiányának említését sem, mivel a jelen ügyben a szokásos piaci feltételek vizsgálata a meghatározó.

[...]

(331) A jelek szerint az említett exportáló gyártók ugyancsak tévesen értelmezik az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése szerinti költségfogalmat. Az említett fogalom a vizsgált termék gyártójánál, nem pedig az input gyártójánál felmerült költséget takarja. A vevő szemszögéből az eladó nyeresége költség, amely beépül az egyes inputokért fizetett árba. A Bizottság helyesen járt el, amikor értékelte, hogy a Hengshi nyilvántartásai ésszerűen tükrözik-e az üvegrost szövetek előállításával összefüggő költségeket, és megállapította, hogy az üvegrost előfonatok beszerzése kapcsán alkalmazott transzferárak ugyanezen terméktípus egyiptomi piaci árához képest jelentősen alacsonyabbak voltak, vagyis nem

feleltek meg a szokásos piaci feltételeknek. Emiatt a Bizottság kiigazította az üvegrost előfonatok költségét annak az árnak megfelelően, amelyet a Jushi független vevőknek számít fel az egyiptomi piacon.”

Az 1972/2002/EK rendelet

- 8 Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 384/96/EK tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2002. november 5-i 1972/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 305., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 11. fejezet, 10. kötet, 132. o.) (4) preambulumbekzdése kimondta:

„Célszerű bizonyos útmutatást adni arra vonatkozólag, hogy mi a teendő akkor, ha [az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 1995. december 22-i 384/96/EK tanácsi rendelet (HL 1996. L 56., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 10. kötet, 45. o.)] 2. cikkének (5) bekezdése alapján a nyilvántartások nem tükrözik megfelelően a vizsgált termék gyártásával és eladásával kapcsolatos költségeket, különösen akkor, ha egy sajátos piaci helyzet következtében a hasonló termék értékesítése nem tesz lehetővé megfelelő összehasonlítást. Ilyen körülmények között a megfelelő adatokat olyan forrásokból kell beszerezni, amelyeket ilyen torzulások nem befolyásolnak. Ilyen források lehetnek az ugyanabban az országban működő más gyártók vagy exportőrök költségei, vagy ha ilyen információ nem áll rendelkezésre vagy nem használható, akkor bármely megfelelő forrásból szerzett információ, beleértve más reprezentatív piacokról származó információkat. A vonatkozó adatok a vizsgált fél nyilvántartásaiban szereplő bizonyos tételek kiigazítására, vagy ha ez nem lehetséges, a vizsgált fél költségeinek megállapítására használhatók.”

A jogvita előzményei

- 9 A megtámadott ítélet 2–15. pontja a következőképpen foglalja össze a jogvita előzményeit:

- „2. A Hengshi és a Jushi két, az Egyiptomi Arab Köztársaság jogszabályai alapján létrehozott társaság. Mindketten a China National Building Material (CNBM) csoporthoz tartoznak. A felperesek tevékenysége többek között egyes, főként az Európai Unión belül értékesített [ÜRSZ-ek] gyártásából és kiviteléből áll.
3. A (2018. január 1-jétől december 31-ig terjedő) vizsgálati időszak során a Jushi bemutatta mind az ÜRSZ-eket, mind az [ÜEF-eket), azaz az ÜRSZ-ek előállításához felhasznált fő alapanyagokat. A Jushi saját ÜEF-jeit használta fel az ÜRSZ-ek gyártásához, de független vevőknek, valamint a Hengshinek is értékesített, mind Egyiptomban, mind külföldön, ÜEF-eket. Ez utóbbi társaság a Jushitól, valamint egy másik kapcsolt vállalkozástól és egy független vállalkozástól – amelyek mindketten Kínában rendelkeznek székhellyel – vásárolt ÜRSZ-ekből gyártott ÜEF-eket.
4. Jushi független vevők részére értékesített közvetlenül ÜRSZ-eket Egyiptomban és az Unióban. Emellett három kapcsolt ügyfélnek – nevezetesen a Jushi Spain SA-nak, a Jushi France SAS-nek és a Jushi Italia Srl-nek – szánt ÜRSZ-eket is exportált az Unióba. A Jushi ezenkívül értékesített ÜRSZ-eket az Unióban egy Unión kívül letelepedett kapcsolt vállalkozás, a Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co. Ltd közvetítésével is.

5. A Hengshi nem értékesített ÜRSZ-t az egyiptomi piacon. Ő az ÜRSZ-eket az Unióban közvetlenül független ügyfelek részére értékesítette, valamint egy Unión kívül letelepedett kapcsolt vállalkozás, a Huajin Capital Ltd közvetítésével.
6. A beavatkozó fél, a Tech-Fab Europe eV által az alaprendelet 5. cikke alapján az uniós ÜRSZ-össztermelés több mint 25%-át képviselő gyártók nevében 2019. január 8-án benyújtott panaszt követően az Európai Bizottság dömpingellenes vizsgálatot indított a Kínából és Egyiptomból származó uniós ÜRSZ-behozatalokat illetően. 2019. február 21-én a Bizottság az eljárás megindításáról szóló értesítést tett közzé az Európai Unió Hivatalos Lapjában (HL 2019. C 68., 29. o.).
7. Amint az a megtámadott végrehajtási rendelet (52) preambulumbekzdéséből kitűnik, a dömpingellenes vizsgálat tárgyát képező termék a Kínából és az Egyiptomból származó, a tényállás idején az ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 és ex 7019 90 00 KN-kódok (TARIC-kódok: 7019390080, 7019400080, 7019590080 és 7019900080) alá tartozó, folytonosüvegrost-szál előfonatból és/vagy fonalból készült szőtt és/vagy tűzött (stitched) szövet, beleértve a más elemeket tartalmazót is, de kivéve az impregnált vagy előimpregnált (prepreg) termékeket, valamint a hosszában és szélességében egyaránt 1,8 mm-nél nagyobb szemnagyságú, 35 g/m²-nél nagyobb tömegű hálósöveteket.
8. A dömpingre és a kárra vonatkozó vizsgálat a 2018. január 1. és 2018. december 31. közötti időszakra vonatkozott. A kár felmérése szempontjából hasznos tendenciák és az okozati összefüggés vizsgálata a 2015. január 1-je és a vizsgálati időszak vége közötti időszakra vonatkozott.
9. 2019. április 8-án a felperesek benyújtották a dömpingellenes kérdőívre adott válaszaikat, valamint a kapcsolt társaságaik kérdőívének I. mellékletére adott válaszokat.
10. 2019. május 16-án a Bizottság külön szubvencióellenes vizsgálatot indított a Kínából és Egyiptomból származó ÜRSZ-Unióba történő behozatalaira vonatkozóan (a továbbiakban: az ÜRSZ-ekre vonatkozó párhuzamos szubvencióellenes vizsgálat). 2019. június 7-én a Bizottság szubvencióellenes vizsgálatot indított az ÜEF-ekre vonatkozóan is (a továbbiakban: az ÜEF-ekre vonatkozó párhuzamos szubvencióellenes vizsgálat).
11. A Bizottság helyszíni vizsgálatokat végzett a felperesek helyiségeiben, valamint a kapcsolt társaságaik helyiségeiben. 2019. május 30-án a felperesek e vizsgálatokat követően kiegészítő észrevételeket nyújtottak be.
12. 2019. december 19-én a Bizottság közölte azokat a lényeges tényeket és megfontolásokat, amelyek alapján végleges dömpingellenes intézkedéseket szándékozott hozni a Kínából és Egyiptomból származó ÜRSZ-behozatalaira vonatkozóan (a továbbiakban: végleges tájékoztatás). 2020. január 9-én a felperesek előterjesztették az ezen információval kapcsolatos észrevételeiket. 2020. január 16-án a Bizottság helyiségeiben meghallgatásra került sor az említett tájékoztatással kapcsolatban. Ugyanezen a napon a felperesek írásban kiegészítő észrevételeket nyújtottak be.

13. 2020. február 10-én a Bizottság közzétette a végleges tájékoztatás kiegészítését (a továbbiakban: végleges tájékoztatás kiegészítése). Ez a tájékoztatás figyelembe vett a felperesek által a végleges tájékoztatás tárgyában közölt egyes érveket. Ez utóbbiak 2020. február 13-án benyújtották a végleges tájékoztatás kiegészítésére vonatkozó észrevételeiket. 2020. február 17-én az említett tájékoztatással kapcsolatban meghallgatásra került sor a Bizottság helyiségeiben.
14. A felperesek kérelmére a meghallgatást levezető tanácsos 2020. február 25-én újabb meghallgatást tartott.
15. 2020. április 1-jén a Bizottság elfogadta a megtámadott végrehajtási rendeletet. Az említett rendelet 20%-os végleges dömpingellenes vámot vet ki a felperesek által az Unióba behozott ÜRSZ-ekre.”

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 10 A Törvényszék Hivatalához 2020. május 19-én benyújtott keresetlevelükkel a fellebbezők keresetet indítottak a megtámadott rendelet megsemmisítése iránt.
- 11 2020. november 11-i végzésével a Törvényszék engedélyezte, hogy a Tech-Fab Europe a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozzon.
- 12 Megsemmisítés iránti keresetük alátámasztása érdekében a felperesek két jogalapra hivatkoztak, amelyek közül az első azon alapul, hogy a Bizottság által egyrészt a Hengshi ÜRSZ-einek előállítási költségének megállapítására alkalmazott módszerből eredően az értékesítési költségek, adminisztratív kiadások és más általános költségek (a továbbiakban: SGA-költségek), valamint, másrészt, a számtanilag képzett rendes érték kiszámításához figyelembe veendő nyereség sérti az alaprendelet 2. cikkének (3), (5), (6), (11) és (12) bekezdését, valamint 9. cikkének (4) bekezdését, a második pedig azon, hogy a Bizottság által az áralakínálási különbözetek és a felperesek indikatív árainak meghatározása érdekében követett módszer sérti e rendelet 3. cikkének (1), (2), (3) és (6) bekezdését, valamint 9. cikkének (4) bekezdését.
- 13 A Törvényszék a megtámadott ítélettel mindkét jogalapot, és ennél fogva a keresetet teljes egészében elutasította. Az első jogalapot illetően a Törvényszék többek között úgy ítélte meg, hogy a Bizottság téves jogalkalmazás vagy nyilvánvaló mérlegelési hiba elkövetése nélkül határozhatott úgy, hogy mivel a Hengshi számviteli dokumentumaiban szereplő ÜEF-ek árát nem a szabadversenyos piac feltételei mellett állapították meg, nem lehet úgy tekinteni, hogy az észszerűen figyelembe vette volna az érintett termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségeket, és így azt ki kellett igazítani. A második jogalapot illetően a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az hatástalan. Ugyanis, még az feltételezve is, hogy a felperesek alappal vitatják azt a módszert, amelyet a Bizottság a Jushi exportárának megállapításához használt az áralakínálási különbözet és az irányárak kiszámítása során, a Törvényszék úgy döntött, hogy egy ilyen hiba nem vonhatja maga után a megtámadott rendelet megsemmisítését, mivel, még ha a felperesek kifogásaira figyelemmel a Bizottság által végzett új számításokat is kellett volna alkalmazni, e számítások semmi esetre sem eredményezték volna a felperesekkel szemben kiszabott dömpingellenes vámok módosítását, ahogy azt egyébként ez utóbbiak is elismerik.

A felek kérelmei

- 14 Fellebbezésükben a fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet;
  - adjon helyt az elsőfokú eljárásban felhozott első, harmadik és ötödik részének, és
  - a Bizottságot és a beavatkozókat kötelezze a fellebbezési eljárás és a Törvényszék előtti eljárás költségeinek viselésére.
- 15 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:
- utasítsa el a fellebbezést, és
  - a fellebbezőket kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.
- 16 A Tech-Fab Europe azt kéri, hogy a Bíróság:
- a fellebbezést mint megalapozatlant utasítsa el, és
  - a fellebbezőket kötelezze a Tech-Fab Europe részéről a jelen eljárással és az elsőfokú eljárásba való beavatkozásával kapcsolatban felmerült költségek viselésére.

A fellebbezésről

- 17 Fellebbezésük alátámasztása érdekében a fellebbezők három jogalapra hivatkoznak.

Az első, az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése első albekezdésének megsértésére alapított jogalapról

A felek érvei

- 18 A megtámadott ítélet 31–34. és 36–43. pontjára vonatkozó első jogalapjukban a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék megsértette az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének első albekezdését. Elsősorban azt állítják, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy ítélte meg, hogy mivel az ÜEF-knek a Hengshi számviteli dokumentumaiban szereplő árát nem a szokásos piaci ár elvének megfelelő feltételek mellett határozták meg, nem lehet úgy tekinteni, hogy ez az ár észszerűen figyelembe vette az érintett termék előállításával és értékesítésével kapcsolatos költségeket, következésképpen azt ki kell igazítani.
- 19 Ezen első jogalap alátámasztása érdekében a felperesek először is azt állítják, hogy az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése – szigorúan és összefüggéseit figyelembe véve értelmezve – nem teszi lehetővé a Bizottság számára, hogy figyelmen kívül hagyja az exportáló gyártó számviteli dokumentumaiban szereplő költségeket pusztán amiatt, hogy egy költségelemet nem a szokásos piaci ár elvének megfelelő feltételek mellett alkalmaztak.

- 20 A Törvényszék tehát annak megállapításával, hogy a Bizottság az őt megillető széles mérlegelési jogkör keretében kiigazítás céljából eltérhet a vizsgálat alá vont fél számviteli dokumentumaiban feltüntetett költségektől, ha a szóban forgó termék előállításához felhasznált alapanyag árát nem a szokásos piaci ár feltételeinek megfelelő feltételek mellett rögzítik, tévesen alkalmazta a jogot, amikor az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének első albekezdését olyan terjedelemmel ruházta fel, amellyel az nem rendelkezik. Következésképpen a Törvényszék a megtámadott ítélet 29. pontjában azt is tévesen állapította meg, hogy e széles mérlegelési jogkör fennállása okán felülvizsgálata az eljárási szabályok betartásának, a vitatott választott módszer alkalmazásához alapul vett tényállás ténybeli helytállóságának, az e tényállás értékelése során vétett nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a Bizottság hatáskörrel való visszaélése kizárásának ellenőrzésére korlátozódik.
- 21 Mivel ugyanis az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének első albekezdésében foglalt második feltétel kivételnek minősül, e feltételt szigorúan kell értelmezni, így annak alkalmazása érdekében a Bizottságnak objektív tényezőkre kell támaszkodnia, anélkül hogy azok tekintetében mérlegelési mozgásterrel rendelkezne. Ezért, mivel az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének első albekezdésében foglalt második feltételben előírt kivétel kifejezetten azokra a helyzetekre vonatkozik, amelyekben a számviteli dokumentumok nem tükrözik ésszerűen a szóban forgó gyártó részéről felmerült költségeket, és olyan helyzetekre vonatkozik, amelyekben a költségeket egy sajátos piaci helyzet érinti, e kivétel nem terjeszthető ki más olyan körülményekre, mint például arra a tényre, hogy a szóban forgó költségek valamely csoporton belüli kapcsolat miatt nem a szokásos piaci ár elvének megfelelő feltételek mellett merültek fel, mint azok, amelyeket e rendelkezés ily módon korlátozottan előír.
- 22 Ezenfelül, a megtámadott ítélet 41. pontjában a Törvényszék tévesen terjesztette ki e rendelet 2. cikkének a számviteli dokumentumok minőségére vonatkozó (5) bekezdése hatályát analógia útján az említett rendelet 2. cikkének (1) bekezdésére támaszkodva, amely a kapcsolt feleknél felmerült költségek minőségére és ésszerűségére vonatkozik.
- 23 Másodsorban a fellebbezők arra hivatkoznak, hogy a WTO Vitarendezési Testületének ítélkezési gyakorlata is alátámasztja, hogy a Törvényszék az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése első albekezdésének értelmezése során hibát követett el. E rendelkezést ugyanis a dömpingellenes megállapodás 2.2.1.1. cikkének fényében kell értelmezni, amint azt a WTO Vitarendezési Testülete értelmezte. Márpedig ez utóbbi egy 2019. szeptember 12-i jelentésben már megállapította, hogy a 2.2.1.1. cikk első mondatában foglalt második feltétel arra a kérdésre vonatkozik, hogy a vizsgálat alá vont exportőr vagy gyártó nyilvántartásai megfelelően és kielégítően mutatják-e be a vizsgálattal érintett exportőr vagy gyártó azon költségeit, amelyek tényleges kapcsolatban állnak az érintett konkrét termék előállításával és értékesítésével. Hasonlóképpen, egy 2016. október 26-án elfogadott jelentésben a WTO fellebbezési testülete többek között arra mutatott rá, hogy e második feltétel megköveteli a gyártó vagy az exportőr nyilvántartásaiban feltüntetett költségek és az e gyártó vagy exportőr részéről felmerült költségek összehasonlítását.
- 24 Következésképpen a felperesek szerint az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének első albekezdését úgy kell értelmezni, hogy a Bizottságnak annak ellenőrzésére kell szorítkoznia, hogy a vizsgálat alá vont gyártó által őrzött dokumentumok „megfelelően és kellően” megfelelnek-e az e gyártó részéről az érintett termék gyártása és értékesítése során felmerült költségeknek. Ezen intézmény tehát nem ellenőrizheti, hogy a szóban forgó gyártó nyilvántartásai tükröznék-e ésszerűen bizonyos hipotetikus költségeket, amelyek akkor merülhettek volna fel, ha a nyersanyagot nem valamely kapcsolt féltől vásárolta volna meg. Márpedig a jelen ügyben a Törvényszéknek a

megtámadott ítélet 37. pontjában említett azon körülményből, miszerint a Jushi nyereséggel értékesített ÜEF-eket a Hengshi részére, arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy az ÜEF-ek és az ÜRSZ-ek gyártásával kapcsolatban felmerült valamennyi költséget helyesen jegyezték be a Hengshi nyilvántartásaiba. A Törvényszék tehát tévesen állapította meg, hogy a Bizottság megalapozottan hagyta figyelmen kívül a Hengshi nyilvántartásait termelési költségeinek az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése alapján történő megállapítása érdekében.

- 25 A Bizottság és a Tech-Fab Europe úgy véli, hogy az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A Bíróság álláspontja

- 26 Először is, a felperesek azon érvét illetően, miszerint az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése kivételt tartalmaz, amelyet megszorítóan kell értelmezni, emlékeztetni kell arra, hogy az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése első albekezdésének szövege szerint a költségek kiszámítása rendszerint a vizsgálat alatt álló fél által nyilvántartott adatok alapján történik, feltéve, hogy azok összhangban vannak az adott ország általánosan elfogadott számviteli elveivel, és bizonyítást nyer, hogy a nyilvántartott adatok megfelelő módon tükrözik az érintett termék előállításával és eladásával összefüggő költségeket.
- 27 Amint arra a Törvényszék is rámutatott a megtámadott ítélet 27. pontjában, és amint azt a fellebbezők is helyesen állítják, e rendszer egy általános szabály alóli kivételnek minősül, ezért azt megszorítóan kell értelmezni.
- 28 Ugyanakkor az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése nem kötelezi a Bizottságot arra, hogy feltételek és a szükséges ellenőrzések nélkül fogadja el a vizsgálat alá vont gyártó vagy exportőr számviteli nyilvántartásaiban szereplő információkat.
- 29 Amint arra a Törvényszék is helytállóan emlékeztetett a megtámadott ítélet 29. pontjában, a kereskedelempolitikai védintézkedések területén az intézmények az általuk vizsgálandó gazdasági, politikai és jogi helyzetek összetettségéből adódóan széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek. Ennélfogva az intézmények által végzett értékelések uniós bíróság általi felülvizsgálata az eljárási szabályok betartásának, a vitatott választott módszer alkalmazásához alapul vett tényállás ténybeli helytállóságának, az e tényállás értékelése során vétett nyilvánvaló hiba kizárásának, illetve a hatáskörrel való visszaélés kizárásának ellenőrzésére korlátozódik. E korlátozott bírósági felülvizsgálat kiterjed különösen a dömpingkülönbözöt különböző számítási módszerei közötti választásra és valamely termék rendes értékének meghatározására (lásd ebben az értelemben: 2007. szeptember 27-i Ikea Wholesale ítélet, C-351/04, EU:C:2007:547, 40. és 41. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 A jelen ügyben a Törvényszék a megtámadott ítélet 34. és 40. pontjában rámutatott, hogy a Bizottság eltért a vizsgálat alá vont fél számviteli dokumentumaiban szereplő költségektől, mivel úgy tűnt, hogy az érintett termék előállításához felhasznált nyersanyag árát nem a szokásos piaci ár elvének megfelelő feltételek mellett határozták meg valamely csoporton belüli kapcsolat miatt. Ezenkívül, amint arra a Bizottság a vitatott rendelet (312) preambulumbekzdésében rámutatott, azok az árak, amelyeken a Hengshi az ÜEF-eket a Jushitól vásárolta, rendszeresen és jelentősen alacsonyabbak voltak, mint azok az árak, amelyeken a Jushi ugyanazt a terméket az egyiptomi piacon működő független vevőknek értékesítette.

- 31 A felperesek lényegében azt állítják, hogy az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének első albekezdésében előírt kivételt úgy kell értelmezni, hogy a Bizottság csak akkor számíthatja ki kizárólag a szóban forgó gyártó számviteli dokumentumai alapján az értékesítéshez és a gyártáshoz kapcsolódó költségeket, ha a vizsgálat alá vont gyártó által őrzött dokumentumok nem felelnek meg „megfelelően és kellően” az e gyártó által az érintett termék gyártása és értékesítése során felmerült költségeknek.
- 32 Az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit és az általa követett célokat kell figyelembe venni, hanem a szöveggörnyezetét, valamint az uniós jogi rendelkezések összességét is. Valamely uniós jogi rendelkezés keletkezéstörténete szintén releváns elemeket hordozhat értelmezése szempontjából (2018. december 10-i Wightman és társai ítélet, C-621/18, EU:C:2018:999, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat, 2019. október 1-jei Planet49 ítélet, C-673/17, EU:C:2019:801, 48. pont).
- 33 Az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése első és második albekezdésének célját illetően meg kell állapítani, hogy az annak biztosítására irányul, hogy a hasonló termék előállításával és értékesítésével kapcsolatos, az említett termék rendes értékének kiszámítása keretében elfogadott költségek azokat a költségeket tükrözzék, amelyek valamely gyártónál az exportáló ország belföldi piacán merültek fel.
- 34 A szöveggörnyezetet illetően, az alaprendelet 2. cikke (1) bekezdése harmadik és negyedik albekezdésének rendelkezései – amelyek kifejezetten utalnak az olyan helyzetekre, amelyekben az árak egy vállalkozáscsoporton belüli viszonyok miatt változhatnak – képezik az alapját a 2. cikk rendes érték meghatározására vonatkozó más rendelkezéseinek, ideértve a 2. cikk (5) bekezdésének rendelkezéseit is. Az, hogy ezen elemek nem ismétlődnek meg e 2. cikk (5) bekezdésében, nem jelenti azt, hogy az uniós jogalkotó ki akarta zárni ezt a helyzetet.
- 35 Ezenfelül emlékeztetni kell arra, hogy a 384/96 rendelet 2. cikke (5) bekezdésének szövege, amelyet az alaprendelet hatályon kívül helyezett és felváltott, lényegében ugyanaz volt, mint ez utóbbi 2. cikke (5) bekezdésének szövege.
- 36 Márpedig az 1972/2002 rendeletnek a 384/96 rendeletbe az e rendelkezést beiktató (4) preambulumbekzdéséből az következik, hogy az uniós jogalkotó így kívánt tájékoztatást adni arról, hogy milyen lépéseket kell tenni abban az esetben, ha a gyártó nyilvántartásai nem veszik megfelelően figyelembe az érintett termék gyártásának és értékesítésének költségeit, különösen abban az esetben, ha egy sajátos piaci helyzet következtében a hasonló termék értékesítése nem tesz lehetővé megfelelő összehasonlítást. Ilyen esetben ugyanezen preambulumbekzdés értelmében a megfelelő adatoknak olyan forrásokból kell származniuk, amelyeket „ilyen torzulások” nem befolyásolnak.
- 37 Ebből következik, hogy a Bizottságnak lehetősége kell, hogy legyen arra, hogy a vizsgálat tárgyát képező termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségeket az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése alapján értékelje, különösen abban az esetben, ha a hasonló termék értékesítései valamely torzulás miatt nem teszik lehetővé a megfelelő összehasonlítást.
- 38 Következésképpen a Törvényszék nem sértette meg az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése első albekezdésének hatályát, amikor úgy ítélte meg, hogy e rendelkezés nem akadályozza meg a Bizottságot abban, hogy eltérjen a vizsgálat alatt álló fél számviteli dokumentumaiban szereplő

költségektől, amennyiben úgy tűnik, hogy az érintett termék gyártásához felhasznált nyersanyag árait egy csoporton belüli kapcsolat miatt nem a szokásos piaci ár elvének megfelelő feltételek mellett rögzítették.

- 39 Másodszer, a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék nem vette megfelelően figyelembe a WTO Vitarendezési Testületének a dömpingellenes megállapodás 2.2.1.1. cikkére vonatkozó ítélkezési gyakorlatát.
- 40 E tekintetben emlékeztetni kell egyrészt arra, hogy az Unió által kötött nemzetközi megállapodásoknak a másodlagos uniós jogforrásokkal szembeni elsőbbsége miatt az utóbbiak szövegét amennyire lehet, úgy kell értelmezni, hogy az összhangban legyen e megállapodásokkal, másrészt pedig arra, hogy a Bíróság a WTO-t létrehozó egyezmény mellékletét képező megállapodások egyes rendelkezéseire vonatkozó értelmezésének alátámasztása érdekében már hivatkozott a WTO valamely vizsgálóbizottságának vagy a Fellebbviteli Testületének jelentéseire (lásd ebben az értelemben: 2022. április 28-i Yieh United Steel kontra Bizottság ítélet, C-79/20 P, EU:C:2022:305, 101. és 102. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 41 Következésképpen a Törvényszék a megtámadott ítélet 32. pontjában joggal hivatkozott a WTO fellebbviteli szervének az „Európai Unió – Az Argentínából származó biodízelre vonatkozó dömpingellenes intézkedések” ügyben [WT/DS 473/AB/R] 2016. október 26-án elfogadott jelentésére, amelyben többek között pontosításra került a dömpingellenes megállapodás 2.2.1.1. cikkének hatálya, a célból, hogy az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének lényegében azonos rendelkezését értelmezze annak megerősítése érdekében, hogy ez utóbbi rendelkezés nem zárja ki, hogy a Bizottság eltérjen a vizsgálat alá vont fél számviteli dokumentumaiban szereplő költségektől, amennyiben az érintett termék gyártásához felhasznált nyersanyag árát nem a szokásos piaci ár feltételei között határozták meg.
- 42 A felperesek állításával ellentétben ugyanis e jelentés 6.33. pontjából az tűnik ki, hogy megállapítható, hogy a számviteli dokumentumok nem veszik észszerűen figyelembe az érintett termék előállításával és értékesítésével kapcsolatos költségeket, amennyiben az e termék gyártásához és értékesítéséhez kapcsolódó bizonyos inputokra vonatkozó ügyletekre nem a szokásos piaci ár elvének megfelelő feltételek mellett kerül sor.
- 43 A fenti tényezők összességéből következik, hogy a Törvényszék nem sértette meg az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének első albekezdését, amikor úgy ítélte meg, hogy e rendelkezés nem akadályozza meg a Bizottságot abban, hogy eltérjen a vizsgálat alatt álló fél számviteli dokumentumaiban szereplő költségektől, amennyiben nem tűnik úgy, hogy az érintett termék előállításához felhasznált nyersanyag árai egy csoporton belüli kapcsolat miatt nem a szokásos piaci ár elvének megfelelő feltételek mellett rögzítették.
- 44 A fenti megfontolásokra tekintettel az első jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második, az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése második albekezdésének megsértésére alapított jogalapról

- 45 Az első jogalap, amely a megtámadott ítélet 72–76., 80. és 82–88. pontjára vonatkozik, két részre oszlik.

Az első részből

– A felek érvei

- 46 Fellebbezésük második jogalapjának első részében a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 84. pontjában tévesen értelmezte és alkalmazta az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdését, amikor úgy ítélte meg, hogy a Bizottság megalapozottan végezte el a Hengshi ÜEF-jei költségeinek kiigazítását „más megfelelő adatok alapján”. Közelebbről, a Törvényszék figyelmen kívül hagyta az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése második albekezdése alkalmazási feltételeinek terjedelmét, amelyek szerint a Bizottságnak főszabály szerint ki kell igazítania azokat a költségeket, amelyek nem tükröződnek megfelelő módon e gyártó nyilvántartásaiban. Márpedig, mivel e rendelkezés előírja, hogy a Bizottság csak akkor támaszkodhat „más megfelelő adatokra”, „ha ilyen információ nem áll rendelkezésre vagy nem használható”, e szabály kivételes jellegű, és ezért megszorítóan kell értelmezni.
- 47 A fellebbezők e tekintetben arra hivatkoznak, hogy a Törvényszék e rendelkezés téves értelmezése alapján állapította meg a megtámadott ítélet 86. pontjában, hogy bár az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése második albekezdésének megfelelően, ha a vizsgált termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségek nem tükröződnek megfelelő módon az érintett fél nyilvántartásaiban, akkor ezeket a költségeket „az ugyanabban az országban működő más gyártók/termelők vagy exportőrök” költségeit alapul véve kell kiigazítani vagy megállapítani, a Bizottság a jelen ügyben megalapozottan végezte el ezt a számítást „más megfelelő adatok alapján”, mivel a többi gyártó költségei nem voltak „összehasonlíthatóak” egymással, figyelembe véve a Jushi és a Hengshi közötti kapcsolatot, valamint a vertikálisan integrált Jushi költség szerkezetét. A fellebbezők szerint a többi gyártó költségeinek „összehasonlíthatósága” nem képezi részét a költségkiigazítási szabálytól való olyan eltéréseknek, amelyek nem tükröződnek megfelelő módon az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében megállapított nyilvántartásokban.
- 48 Azt a téves jogalkalmazást, amelyet a Törvényszék annak megállapításával követett el, hogy a Bizottság megalapozottan alkalmazta az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében foglalt kivételt megtámadott ítélet 87. pontja erősíti meg. A Törvényszék ugyanis e pontban tévesen állapította meg, hogy nem releváns az a tény, hogy a Bizottság a Jushi SGA-költségeit és nyereségét az ÜRSZ belföldi értékesítései alapján számította ki a Hengshi ÜRSZ-ei rendes értékének az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdése a) pontja szerinti kiszámításához, mivel e rendelet 2. cikkének (5) bekezdése más kérdést érint. Márpedig e rendelkezések ugyanerre a kérdésre vonatkoznak, nevezetesen azon költségelemek meghatározására, amelyeket a rendes érték kiszámításához fel kell használni. Következésképpen lehetővé kell tenni, hogy a Jushi előállítási költségeit az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdése alapján a Hengshi előállítási költségeinek meghatározásához is felhasználják.
- 49 Egyébiránt a fellebbezők szerint a Törvényszéknek arra a következtetésre kellett volna jutnia, hogy a Jushi ÜEF-einek előállítási költségeit érvényesen fel lehetett volna használni a Hengshi előállítási költségének az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdése második albekezdése alapján történő meghatározásához. Pontatlan ugyanis azt állítani – amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 83. pontjában tette –, hogy a Bizottság nem „fogadta el” a Jushi ÜEF-einek előállítási költségét, miközben ez az intézmény a dömpingkülönbözet kiszámításához a Jushi által gyártott ÜRSZ-k saját előállítási költségét használta, amely *per definitionem* magában foglalja a Jushi ÜEF-einek

előállítási költségét. Az a tény, hogy a Jushi és a Hengshi kapcsolatban állnak egymással, semmilyen hatással nem volt a Jushi által gyártott ÜEF-ek előállítási költségeire, mivel e gyártó nem vásárolt sem nyersanyagokat, sem inputokat a Hengshitől.

- 50 A Bizottság és a Tech-Fab Europe arra az álláspontra helyezkedik, hogy az első jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

– *A Bíróság álláspontja*

- 51 Az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdése értelmében, ha a vizsgált termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségek nem tükröződnek megfelelő módon az érintett fél nyilvántartásaiban, akkor ezeket a költségeket kiigazítják vagy az ugyanabban az országban működő más gyártók vagy exportőrök költségei alapján, vagy ha ilyen információ nem áll rendelkezésre vagy nem használható, más megfelelő adatok alapján, többek között más reprezentatív piacokról származó információk alapján állapítják meg.
- 52 A jelen ügyben a Bizottság e kivételt alkalmazta a Hengshi ÜEF-jei költségeinek kiigazításához, és e költségeket „más megfelelő adatok alapján” igazította ki, nem pedig az „ugyanabban az országban működő más gyártók vagy exportőrök költségei alapján”, vagyis az egyetlen másik egyiptomi ÜEF-gyártó, a Jushi részéről az említett SFV gyártásával kapcsolatban felmerült költségek alapján.
- 53 Mindenekelőtt meg kell állapítani, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 79. pontjában helyesen állapította meg, hogy az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében előírt általános szabály alóli kivételt megtestesítő „más megfelelő adatok alap” alkalmazása melletti döntést megszorítóan kell értelmezni, amint azt egyébként a fellebbezők is állítják a második jogalapjuk ezen első részének alátámasztása érdekében. Így azon szabálytól való eltérés érdekében, miszerint ha a vizsgált termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségek nem tükröződnek megfelelő módon az érintett fél nyilvántartásaiban, akkor ezeket a költségeket az ugyanabban az országban működő más gyártók/termelők vagy exportőrök költségeit alapul véve kell kiigazítani vagy megállapítani, a Bizottságnak olyan bizonyítékokra vagy legalábbis ténykörülményekre kell támaszkodnia, amelyek lehetővé teszik azon tényező fennállásának megállapítását, amely alapján a kiigazításra sor kerül.
- 54 A jelen ügyben a Törvényszék a megtámadott ítélet 80. pontjában megállapította, hogy a Bizottság annak érdekében, hogy megindokolja azt a döntését, hogy a Jushi ÜEF-jeinek előállítási költségét nem használja fel a Hengshi ÜEF-költségeinek kiigazítására, és ennek következtében más megfelelő adatot használt, azon tényre támaszkodott, hogy a Jushi a Hengshi kapcsolt társasága, és a Jushi egy vertikálisan integrált társaság, vagyis a saját ÜEF-eit gyártja és fogyasztja ÜEF-ek gyártásához, ami nem állt fenn a Hengshi esetében, amely az ÜEF-t a Jushitól és más kapcsolódó kínai beszállítóktól szerez be ÜRSZ-ek gyártásához.
- 55 Márpedig e ténymegállapítások alapján, amelyeket a fellebbezők nem vitatnak, a Törvényszék helyesen vonhatta le azt a következtetést, hogy a Jushi ÜEF-jeinek előállítási költségeit a Bizottság nem használhatja fel a szóban forgó kiigazításhoz. Amint ugyanis arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 86. pontjában rámutatott, ilyen körülmények között ezen intézmény nem vehette figyelembe e költségeket, mivel a Jushi a Hengshivel ellentétben vertikálisan integrált társaság volt. Következésképpen a Törvényszék helyesen állapíthatta meg, hogy a Bizottság e ténybeli körülményekre tekintettel megalapozottan hagyta figyelmen kívül a Jushi ÜEF-einek előállítási költségeit, és „más megfelelő adatok alapján” végzett kiigazítást.

- 56 Ezt követően a felperesek azt állítják, hogy ha a Jushi SGA-költségeit és nyereségét fel lehetett volna használni a Hengshi ÜRSZ-ei rendes értékének az alaprendelet 2. cikke (6) bekezdésének a) pontja alapján történő megállapításához, a Jushi előállítási költségeit az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdése alapján is fel lehetett volna használni a Hengshi előállítási költségeinek meghatározásához.
- 57 A fellebbezők állításával ellentétben a Törvényszék a megtámadott ítélet 87. pontjában nem követett el tévedést, amikor ezt az érvet azzal az indokkal utasította el, hogy a szóban forgó rendelkezések eltérő kérdéseket érintenek. A Törvényszék ugyanis joggal emlékeztetett arra, hogy míg az alaprendelet 2. cikkének (5) bekezdése az érintett termék gyártásával és értékesítésével kapcsolatos költségek számítására vonatkozik, ugyanezen rendelet 2. cikke (6) bekezdésének célja az SGA-költségeknek és a nyereségnek valamely hasonló termék rendes forgalomban történő belföldi értékesítésein alapuló kiszámítása. A rendes érték képzésében különálló elemekről van szó.
- 58 Végül, ami a megtámadott ítélet 83. pontját illeti, a fellebbezők a tények Törvényszék általi azon értékelését vitatják, miszerint a Bizottság nem „fogadta el” a Jushi ÜEF-jeinek előállítási költségeit. Ez az értékelési hiba szerintük egyértelműen kitűnik a Törvényszékhez benyújtott eljárási iratokból, amelyekben a Bizottság kijelentette, hogy „a Jushi Egypt saját előállítási költségei kerültek felhasználásra” a nem reprezentatív mennyiségben értékesített terméktípusok rendes értékének képzéséhez.
- 59 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint a Bíróságnak a fellebbezés keretében nincs hatásköre a tényállás megállapítására és főszabályként a Törvényszék által az e tényállás alátámasztására elfogadott bizonyítékok vizsgálatára. Amennyiben ugyanis e bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, valamint az általános jogelveket, továbbá a bizonyítási teherre és a bizonyításvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag a Törvényszék feladata annak mérlegelése, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékoknak milyen bizonyító erőt tulajdonít, ami nem érinti a bizonyítékok elferdítésének esetét (2024. január 11-i Foz kontra Tanács ítélet, C-524/22 P, EU:C:2024:23, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 60 Ilyen elferdítés akkor valósul meg, ha a meglévő bizonyítékok értékelése új bizonyítékok felhasználása nélkül is nyilvánvalóan tévesnek tűnik. Az ilyen elferdítésnek azonban nyilvánvalóan ki kell tűnnie az ügy irataiból, anélkül hogy szükséges lenne a tényállás és a bizonyítékok újbóli értékelése. Egyébként amennyiben a fellebbező a bizonyítékok elferdítésére hivatkozik, pontosan meg kell jelölnie a Törvényszék által állítólagosan elferdített bizonyítékokat, és bizonyítania kell azokat az értékelési hibákat, amelyek megítélése szerint a Törvényszéket ehhez az elferdítéshez vezették (2024. január 11-i Foz kontra Tanács ítélet, C-524/22 P, EU:C:2024:23, 38. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 61 A jelen ügyben a Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy a Bizottság a Hengshi ÜEF-ei költségének kiszámítása során döntött úgy, hogy nem használja fel a Jushi ÜEF-einek előállítási költségét, következésképpen más megfelelő alapot vett igénybe. Márpedig a felperesek által hivatkozott eljárási irat, amelyben a Bizottság kijelenti, hogy „a Jushi Egypt saját előállítási költségei kerültek felhasználásra”, nem a Hengshi, hanem a Jushi által előállított ÜEF-k költségére utal. E tekintetben, amint azt a Törvényszék a megtámadott ítélet 80. pontjában, amelyre az ítélet 83. pontja kifejezetten hivatkozik, megállapította, hogy a Bizottság az e két társaság között fennálló

kapcsolatok miatt nem fogadta el a Jushi ÜEF-jeinek előállítására szolgáló költséget, vagyis hogy a Jushi, bár az egyetlen másik egyiptomi ÜRSZ-gyártó volt, egyrészt a Hengshi egyik kapcsolt vállalkozása, másrészt vertikálisan integrált társaság volt, ami a Hengshi esetében nem állt fenn.

- 62 Márpedig e tekintetben a fellebbezők annak állítására szorítkoznak, hogy a Törvényszék által a megtámadott ítélet 83. pontjában tett megállapítás tárgyi pontatlanságot tartalmaz, ugyanakkor nem részletezik, hogy a Törvényszék milyen bizonyítékokat fordított el, és nem bizonyítják azokat az értékelésében található elemzési hibákat, amelyek megítélésük szerint a Törvényszéket ezen elferdítéshez vezették. Következésképpen meg kell állapítani, hogy a fellebbezők azáltal, hogy nem terjesztettek elő semmilyen olyan bizonyítékot, amely alátámasztaná a szóban forgó tények Törvényszék általi elferdítésére vonatkozó állításukat, nem tettek eleget az e tekintetben rájuk háruló kötelezettségnek.
- 63 E kifogást tehát el kell utasítani.
- 64 A fenti megfontolásokra tekintettel a második jogalap első részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

A második részből

– A felek érvei

- 65 Második jogalapjuk második részének alátámasztása érdekében a fellebbezők azt kifogásolják, hogy a Törvényszék egyrészt tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy határozott, hogy a Bizottság nem sértette meg az indokolási kötelezettségét, másrészt tévesen adott helyt az ezen intézmény által első alkalommal előtte hivatkozott indokoknak. A fellebbezők szerint a vitatott rendelet (331) preambulumbekzdése nem fejt ki, hogy a Bizottságnak miért az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében foglalt kivételt kellett alkalmaznia a Hengshi előállítására szolgáló költségeinek meghatározása érdekében. Ezenfelül a Bizottság a vitatott rendelet szövegében nem fejt ki azt az okot, amely miatt egyrészt e rendelkezés az „összehasonlíthatóság” követelményéhez vezet, másrészt pedig akkor a Jushi miatt nem volt összehasonlítható a Hengshivel, ily módon igazolva e kivétel alkalmazását. A Bizottság először a Törvényszék előtti ellenkérelmében fejtette ki azt az okot, amiért úgy döntött, hogy az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdésében foglalt kivételt alkalmazza.
- 66 A Bizottság úgy véli, hogy a második jogalap e része elsődlegesen megalapozatlan, másodlagosan pedig hatástalan.
- 67 A Tech-Fab Europe azt állítja, hogy a második jogalap második részét mint megalapozatlant el kell utasítani.

– A Bíróság álláspontja

- 68 Az indokolási kötelezettségnek a fellebbezők által hivatkozott megsértését illetően meg kell állapítani, hogy a vitatott rendelet (331) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a Bizottság abban jelezte, hogy miután értékelte, hogy a Hengshi számviteli dokumentumai megfelelően figyelembe vették-e az ÜRSZ gyártásával kapcsolatos költségeket, megállapította, hogy az ÜEF-nek a Hengshi

részéről a Jushitól történő beszerzései során alkalmazott transzferárak erőteljes defláció tárgyát képezték az ugyanilyen típusú termékek egyiptomi piaci árához képest, ami azt jelenti, hogy azokat nem a szokásos piaci ár elvének megfelelő feltételek mellett állapították meg.

- 69 Mivel a Bizottság ily módon kifejtette azokat az okokat, amelyek miatt az alaprendelet 2. cikke (5) bekezdésének második albekezdését alkalmazta, a Törvényszék a megtámadott ítélet 76. pontjában helyesen határozott úgy, hogy az indokolási kötelezettség megsértésére alapított kifogást el kell utasítani.
- 70 Végül, az összehasonlíthatóságra vonatkozó érv, amelyet a Bizottság a felperesek szerint első alkalommal az ellenkérelemben fejtett ki, hatástalan, mivel a vitatott rendelet (331) preambulumbekkezdése már megindokolta, hogy a Bizottság miért az említett 2. cikk (5) bekezdésének második albekezdése értelmében vett „más megfelelő alapot” használta.
- 71 A fenti megfontolásokra tekintettel a felperesek második jogalapjának második részét mint részben megalapozatlant, részben pedig hatástalant el kell utasítani. A második jogalapot tehát teljes egészében el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

A felek érvei

- 72 Harmadik jogalapjuk keretében, amely a megtámadott ítélet 97. és 98. pontjára vonatkozik, a fellebbezők azzal érvelnek, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a Bizottság nem sértette meg az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdését, amikor a fellebbezőkkel szemben a dömpingkülönbözetet meghaladó, 20%-os végleges dömpingellenes vámot vetett ki. E jogalap alátámasztása érdekében a fellebbezők azt állítják, hogy az általuk az első és a második jogalapjuk keretében előadott kifogásokból az következik, hogy a Törvényszék tévesen állapította meg, hogy a fellebbezők nem bizonyították, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot vagy nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el. Tehát a Törvényszék is tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította, hogy a Bizottság nem vetett ki a dömpingkülönbözetet meghaladó dömpingellenes vámot, következésképpen nem sértette meg az alaprendelet 9. cikkének (4) bekezdését.
- 73 A Bizottság és a Tech-Fab Europe szerint a harmadik jogalap hatástalan.

A Bíróság álláspontja

- 74 Amint arra a felperesek hivatkoznak, a harmadik jogalap azon alapul, hogy a Törvényszék az első és a második jogalapot megalapozottnak nyilvánította. Márpedig, mivel ez utóbbiak elutasításra kerültek, e harmadik jogalap, még ha megalapozott is, önmagában nem eredményezheti a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezését, így azt hatástalannak kell nyilvánítani.
- 75 Mivel a fellebbezők által a fellebbezésük alátámasztása érdekében hivatkozott egyik jogalap sem bizonyult megalapozottnak, a fellebbezést teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 76 A Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (2) bekezdése értelmében, ha a fellebbezés megalapozatlan, a Bíróság határoz a költségekről. Az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében, amelyet ugyanezen szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazni kell, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.
- 77 A Hengshit és a Jushit, mivel pervesztesek lettek, a Bizottság és a Tech-Fab Europe kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeiken felül a Bizottság és a Tech-Fab Europe részéről felmerült költségek viselésére.

A fenti indokok alapján a Bíróság (hetedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság a Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE-t és a Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Bizottság és a Tech-Fab Europe eV részéről felmerült költségek viselésére.

Aláírások